

το άρθρο 56 ΕΚ. Κατά πάγια νομολογία, η διάταξη αυτή απαγορεύει όλα τα μέτρα που συνεπάγονται μειονεκτήματα για τις διασυνοριακές κινήσεις κεφαλαίων έναντι των αμιγώς εσωτερικών κινήσεων κεφαλαίων και αποτρέπουν έτσι τους κατοίκους ημεδαπής από τις διασυνοριακές κινήσεις κεφαλαίων.

Συνεπεία της επίμαχης ρυθμίσεως, η θέση, από απόψεως ρευστότητας, του υποκείμενου στον φόρο επενδυτή είναι δυσμενέστερη στην περίπτωση ακινήτου που βρίσκεται στην αλλοδαπή απ' ό,τι στην περίπτωση ακινήτου που βρίσκεται στην ημεδαπή. Ως εκ τούτου, οι επενδύσεις σε ακίνητα στην αλλοδαπή καθίστανται λιγότερο ελκυστικές σε σύγκριση με τις επενδύσεις σε ακίνητα στην ημεδαπή και οι επενδυτές ενδέχεται να αποτρέπονται από την ανέγερση ή την αγορά κτίσματος σε άλλο κράτος μέλος. Η βελτίωση της ρευστότητας σε περίπτωση επενδύσεως σε ακίνητα στην ημεδαπή συνιστά κατά τη νομολογία φορολογικό πλεονέκτημα, το οποίο πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά το μέτρο που γίνεται σύγκριση μεταξύ της μεταχειρίσεως, αντιστοίχως, αμιγώς εσωτερικών καταστάσεων και καταστάσεων με διασυνοριακό χαρακτήρα.

Η ισχύς της επικρινόμενης ρυθμίσεως, η οποία εισάγει διακρίσεις, έχει περιοριστεί μεν μόνο στα κτίσματα για τα οποία έχει υποβληθεί αίτηση εκδόσεως οικοδομικής άδειας ή έχει συναφθεί σύμβαση πωλήσεως πριν την 1η Ιανουαρίου 2006, πλην όμως κατ' αυτόν τον τρόπο δεν έχει αρθεί ο περιορισμός της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων, δεδομένου ότι η φθίνουσα απόσβεση λόγω φθοράς συνιστά διαρκή κατάσταση.

Κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση, ο προμνησθείς περιορισμός δικαιολογείται από επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος: η επίμαχη ρύθμιση έχει ως σκοπό να προωθήσει την κατασκευή ενοικιαζόμενων διαμερισμάτων στη Γερμανία.

Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι κατά πάγια νομολογία η προαγωγή της εθνικής οικονομίας δεν συνιστά επιδίωξη η οποία θα μπορούσε να δικαιολογήσει περιορισμό των θεμελιωδών ελευθεριών. Ακόμη και αν η επιδίωξη προώθησε της κατασκευής ενοικιαζόμενων διαμερισμάτων αναγνωριζόταν ως μη οικονομική επιδίωξη, δεν θα ήταν ούτε αναγκαίο ούτε αναλογικό να περιοριστεί η φθίνουσα απόσβεση αυστηρά στα κείμενα στην ημεδαπή κτίσματα. Το να παρέχεται η φθίνουσα απόσβεση και στην περίπτωση ακινήτων ευρισκόμενων σε άλλα κράτη μέλη δεν θα έδιγε την προώθηση της κατασκευής ενοικιαζόμενων διαμερισμάτων στη Γερμανία.

Συνεπώς, η Γερμανική Κυβέρνηση δεν παρέθεσε λόγους οι οποίοι θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν τη διαπιστούμενη προσβολή της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) στις 7 Ιουλίου 2009 — Alketa Xhymshiti κατά Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

(Υπόθεση C-247/09)

(2009/C 233/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Alketa Xhymshiti

Καθού: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εφαρμόζεται ο κανονισμός 859/2003/ΕΚ ⁽¹⁾ σε περιπτώσεις στις οποίες υπήκοος τρίτης χώρας διαμένει νομίμως σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εργάζεται στην Ελβετική Συνομοσπονδία, ώστε να πρέπει το κράτος μέλος της κατοικίας να εφαρμόσει επί του εργαζομένου και της συζύγου του τους κανονισμούς 1408/71/ΕΟΚ ⁽²⁾ και 574/72/ΕΟΚ ⁽³⁾;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Έχουν, υπό τις περιστάσεις που εκτέθηκαν στο πρώτο ερώτημα, τα άρθρα 2, 13, 76 του κανονισμού 1408/71/ΕΟΚ και το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 574/72/ΕΟΚ την έννοια ότι μητέρα η οποία έχει την ιθαγένεια τρίτου κράτους δεν δικαιούται οικογενειακών παροχών, ακριβώς εκ του λόγου αυτού, μολονότι το τέκνο της έχει την ιθαγένεια της Ένωσης;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 859/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2003, για την επέκταση των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 και του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν καλύπτονται ήδη από τις διατάξεις αυτές μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους (ΕΕ L 124, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 «περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας» (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 138).

Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Κυπριακή Δημοκρατία

(Υπόθεση C-251/09)

(2009/C 233/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Zadra και I. Χατζηγιάννης)

Καθής: Κυπριακή Δημοκρατία

Αιτήματα

— να αναγνωρίσει ότι η Κυπριακή Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις της δυνάμει των άρθρων 4 παράγραφος 2 και 31 παράγραφος 1 α) της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ ⁽¹⁾, καθώς και του άρθρου 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 92/13/ΕΟΚ ⁽²⁾.